

RESPECT GAAT OVER NU, ÉN OVER DE TOEKOMST!

Respect gaat over het nu...

Het meest wonderlijke van een reis – ook van onze levensreis – is dat je bij thuiskomst ontdekt dat wat het meeste indruk gemaakt heeft, het niet-geplande is, het onverwachte.

Toen wij elkaar voor het eerst tegenkwamen, begon ik net vorm te geven aan mijn Rabbinaat waar ik mij met gedegen studie en de onmisbare lessen uit de praktijk van mijn vader op had voorbereid. Toen wij elkaar dertig jaar later opnieuw echt ontmoetten, had ik mijn gemeente in Den Haag uitgebouwd, ik had mij geweed in de maatschappelijke discussie, en strijd gevoerd voor Joden in nood en mensenrechten. Ik realiseerde me steeds meer dat mijn drijfveer niet alleen was om na de oorlog weer op te staan, maar vooral om met ontembare energie en niet aflatende hoop het verschil te maken. Daarin voelde ik mij gesterkt in het klaslokaal.

Als een samenleving dreigt te ontsporen, en er een minderheid door de straten van een bezette stad wordt gesleept, is er een andere minderheid die collaboreert. Er is daarnaast een meerderheid die werkeloos op de stoep blijft staan. Maar er is ook altijd een reddende minderheid die zijn handen uitsteekt, al is dat levensgevaarlijk, en die groep drijft mij voort. Tot welke groep je behoort, wordt beslist tijdens je schooltijd. In mijn Van Randwijklezing (1995) had ik het over 'onderwijs in mededogen': ieder mens heeft het vermogen in zich om compassie en respect te voelen voor de ander, maar dit vermogen moet gestimuleerd en geactiveerd worden. Dit existentiële proces gedijt in de interactie tussen docent en leerling.

Al die jaren waren mijn bezoeken aan scholen inspirerende hoogtepunten geweest. Het was een bemoedigende wisselwerking: mijn authentieke verhaal bracht een authentieke respons en ik trok mij daaraan op. Ik wist echter dat ik het niet alleen aankon. Ik zocht naar structuur, naar medestanders. Tegelijkertijd was ik bezorgd voor instrumentalisering. Zou het instituut, een organisatie, niet uiteindelijk de vonk doven? Is het wel mogelijk een hechte, efficiënte vorm te vinden waarin het innerlijke vuur van mededogen kan overslaan?

Toen ontmoette ik jou, en begon onze onverwachte reis.

Awraham Soetendorp – Founder Respect Foundation

...én over de toekomst..

Voor mij was je een jonge rabbijn die onze gemeente, met de littekens van de Tweede Wereldoorlog, tot bloei moest brengen. Al gauw ontdekte ik dat jij ook persoonlijk ten strijde trok tegen onrecht dat zich afspeelde op het wereldtoneel. In die tijd vond ik het belangrijk dat mensen zich vooral 'vrij' konden bewegen in de wereld. Jij gaf mij les en ik participeerde in jouw activiteiten tijdens mijn studententijd.

Toen wij elkaar dertig jaar later opnieuw echt ontmoetten, was ik ondernemer en wilde ik mijn ervaring ook aanwenden voor dingen die ik maatschappelijk belangrijk vond. We begonnen een reis om samen het verschil te maken, voor kinderen in het bijzonder. In die samenwerking heb jij me de kracht van de inspiratie en je visie laten zien, en hoe jij met authentieke verhalen mensen verbindt. Mijn bijdrage is het vangen van die inspiratie, het inrichten van die visie en het vertalen van onze ideeën naar een concrete organisatie.

We hebben een missiegedreven organisatie gerealiseerd waarbij steeds meer mensen zich aansluiten, hun talenten en professionaliteit inzetten en onze visie omarmen en aanvullen. Samen boeken we concrete resultaten, verdiepen en verbreden we onze activiteiten en groeit ons bereik, eigenlijk dankzij iedereen die zich bij ons aansluit.

Als Respect Foundation zijn wij nu gezamenlijk op reis met iedereen die onderweg heeft bijgedragen, zich bij ons heeft aangesloten en iedereen die we nog gaan ontmoeten. Samen zorgen we ervoor dat we ons blijven vernieuwen en dat we actueel blijven.

Want respect gaat over het nu én over de toekomst.

Jack van Praag Founder Respect Foundation

Elke droom begint klein. Stap voor stap, klas voor klas, ontmoeting voor ontmoeting.

Awraham Soetendorp & Jack van Praag

RESPECT
FOUNDATION